

Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes (turpmāk - Padome) Monitoringa centra 2014. gada 4. marta ziņojumos Nr. 15, 16, 5. marta ziņojumos Nr. 17, 18, 19, 7. marta ziņojumā Nr. 21, 11. marta ziņojumos Nr. 22, 12. marta ziņojumā Nr. 23, 24, 25, 17. marta ziņojumā Nr. 26, 27, 18. marta ziņojumā Nr. 28, 20. marta ziņojumā Nr. 29, 24. marta ziņojumā Nr. 32, 25. marta ziņojumā Nr. 33 raidījumos fiksēto valodas un domāšanas stratēģiju analīze.

Elektroniskajos plašsaziņas līdzekļos, it īpaši propagandas raidījumos nereti tiek izmantots noteikts valodisko un nevalodisko zīmju sintaktiskais (zīmes un to salikuma tehnikas), semantiskais (nozīmju veidošanas) un pragmātiskais (uztveres programmēšanas) normējums. Citiem vārdiem sakot, tajos izdevīgi lietot agrāk iemācītas attēlojumstruktūras vai ieprogrammētas asociācijas, lai ar to palīdzību kārtotu vēlamo realitātes ainu. Tā klājas uz domāšanas ieradumiem vai jau zināmo un tādējādi veicina domāšanu stereotipos. Pēdējie var būt gan neitrāli, gan iestrādāt pamatu tādai pasaules uztverei, kas vedina uz aktīvu darbību vai bezdarbību, kad tāda nav vēlama. Minētajos monitoringa ziņojumos uzskaitītais valodiskais un zīmju materiāls ļauj izdalīt šādu stratēģiju iezīmes:

Nr.	<i>Teorētiskais skaidrojums</i>	<i>Valodiskais vai zīmju materiāls (tā atrašanās vieta)</i>
1.	<p>Valodiskajās izteiksmēs dominē telpiski rādītāji: visas politiskās norises raidījumos aprakstītas „lielo telpu” metaforās. Telpu koordinējumam izmantota vienota koordinējumsistēma, kuras izejas punkts - ķermenis un tā aksiolōģija. Prototipiska ķermēja atrašanās vieta un pozīcija nosaka, kur ir labais, tuvais, atdzimstošais, jaunais un atbilstoši iezīmē savu pretstatu. Denotatīvi vai norādoši telpjēdzieni ietver vērtējošas blakusnozīmes, proti, kur automātiski ir slīkti un kur labi.</p> <p>Telpas domātas šādā augošā logikā: sākotnēji ir ķermenis - <i>mikrotelpa</i>, tad to aptverošā un sargājošā māja - <i>mezotelpa</i> un visaptverošā zeme (arī dzimtene) - <i>makrotelpa</i>. Pēdējā var aizstāt arī universu. Uzkrītoši, ka raidījumos izmantotajā valodā visur par augstāko vērtību izvirzīta <i>mezotelpa</i> - māja jeb instinktīvs drošības un aizsardzības garants. Krimai šai telpas modelī piešķirtas <i>mikrotelpas</i> īpašības un tā darbojas kā vēstures subjekts ar savu gribu, kas atgriežas <i>mezokosmā</i>.</p>	<p><i>Krimas tautas izvēle atgriezties mājās</i> (16.03.21:05); <i>atgriešanās mūsu valstī</i> (13.03.17:58); <i>Krima atgriežas mājās, Krima pasaka - nē</i> (Svētdienas vakars 17.03/18.03); <i>Krimas iedzīvotāji 2 nedēļu laikā apgrieza kājām gaisā visu pasauli un pateica, ka atgriežas mājās Krievijā</i> (17.03. 17:58); <i>Krima dzīvo savu dzīvi</i> (16.03. 20:44); <i>Krima neguļ jau divas nedēļas</i> (17.03. 18:03).</p>

Nr.	<i>Teorētiskais skaidrojums</i>	<i>Valodisks vai zīmju materiāls (tā atrašanās vieta)</i>
2.	Vizuāli redzamajā materiālā visas cīņas notiek ap un par ēkām - to ieņemšanu, atbrīvošanu un apzīmēšanu ar <i>makrotelpu</i> identifikācijas zīmēm - karogiem, kas pārvērš tās „mūsējās“. Cilvēki savukārt ir bez atpazīšanas zīmēm, kas nolasāms kā „nevienam nepiederīgi“, „ne no kurienes“, kuriem nav aizsargājošu sienu vai robežu un kuri tādējādi spiesti sevi aizsargāt paši. Loģisks iznākums ir „pašaizsargājošās vienības“.	<i>Harkovā no no nacionālistiem izdevies atbrīvot apgabala administrācijas ēku (4.03); Odesā šтурмē apgabala valdes ēku, kur notiek ārkārtas sesija (3.03. 15:00); ..sadedzina nacionālistu sarkanmelno karogu, tā vietā pie administrācijas ēkas uzvelk Krievijas karogu (4.03.) utt.</i>
3.	„Lielo telpu“ modelī, tā kā tas būvēts attiecībā pret cilvēka ķermenī, izdalīta augšas/apakšas relācija, kur augstais ideoloģiski pozitīvi konotēts, bet apakšējais pakļaujas profanācijai. Tas jauj kvalificēt pilsoņu kopu, kas, pateicoties dzimtenes un zemes tiesībām, pārvalda gan sevi, gan citus - nekvalificētos slāņus. Tas attiecas gan uz iekšvalstiskiem veidojumiem, piemēram, minoritātēm, tautas masām u. tml., gan ārpusvalstiski mazāk kvalificētām tautām. Minētajā kontekstā Kijeva (Ukraina) klasificēta kā zemāka, (pār-)valdīt nespējīga, Krievija savukārt kā netikai pārvaldīt spējīga, bet arī uz to aicināta.	<i>Piskorskis: Ukraina nevar nodrošināt pamattiesības, tāpēc referendums ir likumīgs (16.03. 20:31); Jauņā Ukrainas valdība nespēj nodrošināt kārtību (14.03. 9:03).. marodierisms, banku laupīšanas utt. (16.03. 20:53); Ukrainā notikusi tiesiska katastrofa - antikonstitucionāls apvērsums (16.03. 22:05); Rešetjikovs: ..Ukraina ir 1917. gada notikumu rezultātā izveidots mākslīgs produkts.. ir viennozīmīgi skaidrs, ka šodien, šajos apstākļos tā nevar pastāvēt kā valsts (Svētdienas vakars 25.03.); Putinam ir visas tiesības ievest Ukrainā karaspēku, ja to prasīs krievvalodīgie - lai aizsargātu no ultranacionālu patvaļas (2.03. 18:00); Krievijas mērķis - normalizēt situāciju un aizsargāt krievvalodīgos (4.03.8:58).</i>
4.	Pārvaldāmo un aizsargājamo kopai tiek lietoti vai nu tautu uz masu redukcējoši apzīmējumi, vai juridiski un tiesiski nedefinējama vienība - krievvalodīgie, kas nav ne nācija, ne tauta, ne krievi. Tam nav iespējams atrast pretjēdzienu vai kādu līdzīgu ekvivalentu, piemēram, ukraiņvalodīgos, tatārvalodīgos vai citas tamlīdzīgas valodiskas konstrukcijas. Rezultātā rodas definītivas pretrunas starp jēdzieniem.	<i>Žeļezņaks: Krievija ir vienīgā, kurā valdība ieklausās masu viedoklī un gatavi mainīties (17./18.03. Svētdienas vakars).</i>

Nr.	<i>Teorētiskais skaidrojums</i>	<i>Valodisks vai zīmju materiāls (tā atrašanās vieta)</i>
5.	Minētajā vēsturisko notikumu telpā darbojas trīs savā starpā nesalīdzināmi subjekti - Krima (autonoma republika un pussala), Kijeva (pilsēta) un Krievija (valsts). Nevienu reizi Ukraina nav minēta kā gribas un vēsturiskās darbības subjekts, bet sporādiski ir mēģinājumi ieviest vēl citus subjektus - pilsētas, kas patstāvīgi darbojas. Krievijas funkcijas ir: <i>ieklausīties, nākt palīgā, atbrīvot un būt drošības garantam.</i>	<i>Kijevas valdība (16.03. 21:12); līdzīgi: Kijevas prasības Krimai nav jāņem vērā, Pasaules banka prasa Kijevai, Kijeva pieņēmusi likumu utt. Harkova..lādz Krimas armijas pālīdzību (4.03.).</i>
6.	Ienaidnieks ir ideoloģiski sistematizēts vispārinātos apzīmējumos, kas ekstrēmi negatīvi lādēti: nacionālisti, ultranacionālisti, banderovieši, faisti, radikāļi, nacisti, provokātori, bandīti, teoristi. Nav neviens izņēmuma gadījuma, piemēram, „tauta“, „citādi domājošie“, „ukraiņi“ vai „iedzīvotāji“. Vienā gadījumā minēta „Krimas tauta“ (13.03.17:58). Sfēras, kur darbojas negatīvais personāžs, ir haoss, anarhija un patvaļa /bezpredell/. Izvēletā leksika notiekosā aprakstam konotē asociāciju ar fašismu, piemēram, izmantojot specifiskus apzīmējumus vācu valodā - <i>Sonderkommando</i> , „etnisko tīrišanu“, „asinis“ u. tml.	<i>..pareizāk būtu nosaukt nevis par nacionālo, bet gan nacionālistisko gvardi (13.03.18:11); jaunā režīma zonderkomanda (turpat); izgājuši cauri Maidana asinīm (13.03.18:09); cīnītāji par etnisko tīrišanu (13.03.18:09); šodien viņi atkal sola attīrīt Ukrainu no nepareizajām nācijām (13.03.18:14); valstī bandītiska patvaļa (2.03.); provokātori apstaigā pensionārus (10.03.18:23).</i>
7.	Savas pasaules raksturojumam lietotas metaforas no floras, svešās - no faunas.	<i>Žirinovskis: jaunas civilizācijas sākums (Svētdienas vakars 17./18.03.); jaunu dzīvi sākošā Krima (17.03.17:53); jāceļ jauna pilsēta Sevastopole (17.03.18:05); Krievija aug (16.03.22:54);</i> <i>zvērīgi grautiņi (13.03.18:13); zvēriskos veidos, kādos... (13.03.18:13); nacionālisti zvērīgi izrēķinājās ar Krimas iedzīvotājiem (11.03.19:14); gatavi paaugstināt šausmu līmeni (16.03.20:56).</i>

Nr.	<i>Teorētiskais skaidrojums</i>	<i>Valodiskais vai zīmju materiāls (tā atrašanās vieta)</i>
8.	<p>Balstoties uz jēdzienu fašisti jēdziennozīmes maiņu ap 1917. gadu, Eiropas kartē tiek apzināti iezīmēta apkarojama „fašisma līnija”.</p> <p>Minētā jēdzienu vēsturei ir divas attīstības gultnes, kuru rezultāts - telpas un laika fiksējums, kur „fašismam būt”. Viena saistīta ar 1927. gadu, kad Musolīni paredz „fašistisku Eiropu” (telpa), otrs ar Hitleru, kurš 1933. gadā runā par „fašistisko gadsimtu” (laiks). 30. gadu otrajā pusē Georgijs Zinovjevs runā vēl plašāk - par „fašisma laikmetu”. Fašisms komunistiskajā nometnē šai laikā tiek saistīts ar pilsoniskās demokrātijas izpausmēm (uz šo kļūdu, starp citu, savā laikā norādīja kreisie sociālisti).</p> <p>Fašisms sekas ir apvienošanās pret laikā un telpā izplesto fašismu prasība.</p> <p>Raidījumos lietotajā leksikā jēdziens kļūst semantiski viennozīmīgi normēts un palīdz iezīmēt aloģisku, bet iedarbīgu virtuāli zīmētu un no runātā saprotamu frontes līniju pret „fašismu”, kas pārkāpis Ukrainas robežas.</p>	<p><i>Prohanovs: Eiropa ir slīma ar fašismu (Svētdienas vakars 17./18.03.);</i> <i>nacisms ir pacēlis galvu ne tikai Ukrainā - arī Baltijā (turpat 23:14);</i> <i>Ukrainas valdībā 5 fašisti (turpat); es pat nerunāju par Baltiju - Krieviju ielenkušas fašistiski noskaņotas valstis (turpat); fašistiskais fenomens vājināsies (turpat); no ūs fašistiskās Ukrainas jāatgriež kreisais spārns (turpat); fašistisku legioni iet uz turieni (turpat); fašistiskie austrumi (turpat); fašistiskais gājiens Rīgā (turpat 23:59); fašisma atdzimšana (turpat); aizliegt profašistiskās organizācijas (4.03).</i></p>
	<p>Secinājumi.</p> <p>Minētajos raidījumos:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) izmantoti apzināti fikcionāli pieņēmumi, kas zināmo savieno ar jauno, bet neņem vērā faktu, ka starp tiem bieži nav reālas saistības; 2) metaforika rotē ap <i>telpu</i> un <i>valodu</i>; 3) uzsvērtas pragmātiskās konvencijas, t.i., raidījumu saturs un tā pasniegšanas veids fokusēts uz aprēķinātu auditoriju; 4) lietu un parādību skaidrojumā atcelta lietu kompleksitāte, līdz ar to parādības ir primitivizētas. 	

Rīgā, 2014. gada 2. aprīlī

Prof., Dr. phil. Daina Teters